

Nr 211.

Av herr **Bodin**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försvarsväsendets ordnande.*

Av vårt lands historia och icke minst erfarenheterna från senaste världskriget framgår, att, så snart Europas stormakter äro invecklade i krig, är Gotland mer eller mindre utsatt för att få kännning av de krigförande makternas operationer. Under världskriget var detta vid flera tillfällen fallet. Bl. a. sökte tyska krigsfartyget Albatross skydd vid Östergarn, varvid tack vare det då på Gotland befintliga försvaret fartyget med dess besättning kunde interneras och neutralitetskränkning undvikas. I början av kriget lågo vid sydvästra delen av Gotland eller närmare bestämt i skydd av Hoburgen vid tremilsgränsen ständigt tyska fartyg, lastade med stenkol, som där omlastades på de krigsfartyg, vilka opererade kring Åland och vid Finska viken. Likaledes gingo tyska flygskepp dagligen runt Gotland.

Detta är blott några få exempel, som dock visa, att om Gotland denna tid varit utan försvar eller haft ett svagt och otillräckligt sådant, så hade stor risk förelegat, att ön blivit ockuperad av en av de krigförande makterna och använd som operationsbas för sjö- och luftstridskrafter. Då det för de krigförande parterna hade varit av vikt att förekomma varandra, är det ingalunda säkert eller ens troligt, att Sverige efter krigsutbrottet i tid hunnit ditsända en tillräcklig neutralitetsvakt.

Erfarenheten av den lilla beröring med kriget, som gotlänningarna i senare tid haft, är för menige man den, att på Gotland behöves icke blott ett tillräckligt fästnings- och fältartilleri utan även ett tillräckligt infanteri, som snabbt kan förflyttas från den ena delen av ön till den andra.

Då det är av stor vikt, att bevakningstrupperna med största möjliga snabbhet kunna förflytta sig till hotade platser, bör infanteriet erhålla velocipedutbildning och -utrustning, så mycket mera som den gotländska terrängen särskilt väl lämpar sig för användning av detta slags fortskaffningsmedel.

Att Gotland utrustas med lufförsvär, anser jag oundgängligen nödvändigt, då utsikten att kunna skydda ön mot en krigförande makt's flygangrepp annars torde vara ringa.

Skulle Gotland vid ett krigsutbrott bliva intaget av en krigförande makt på grund av vår försummelse att under fredstid ombesörja skydd för dess neutralitet, så vore Sverige i och med detta faktiskt indraget i kriget. Got-

land i fiendehand bleve då även en stor fara för det övriga Sverige, ty därifrån kunde hela Östersjön behärskas, och med Gotland som fientlig flygbas kunde Sveriges försvar helt och hållet lamslös.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag hemställa,

att riksdagen måtte vid fattande av beslut i frågan om försvarsväsendets ordnande besluta, att den i Kungl. Maj:ts proposition föreslagna Gotlands infanterikår utökas till ett infanteriregemente med velocipedutrustning, ävensom att fält- och positionsartilleriet bibehålles vid sin nuvarande styrka samt att en flygstation inrättas på Gotland på plats, som av vederbörande sakkunniga befinnes lämplig.

Stockholm den 17 mars 1925.

L. G. Bodin.
